

Skatteministeriet

10. marts 2017
J.nr. 16-1644685

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 137 - Forslag til Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love (Forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 3 af 1. marts 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Er der planer om at øge antallet af medarbejdere, der skal foretage betalingsevnevurderinger? Hvis ikke der er planer om dette, bedes ministeren forklare, hvordan retssikkerheden sikres for skyldnere.

Svar

Der er ikke planer om at øge antallet af medarbejdere som følge af forslaget om at ophæve adgangen til at oversende ikke-inddrivelsesparate gældsposter til restanceinddrivelsesmyndigheden. Forslaget vurderes ikke at indebære en væsentlig forøgelse af opgaven med at foretage betalingsevnevurderinger.

Allerede efter gældende regler foretager restanceinddrivelsesmyndigheden betalingsevnevurderinger ved fastsættelse af afdragsordninger og lønindeholdelse.

Udgangspunktet for betalingsevnevurderinger er den såkaldte tabeltrækmetode, hvor afdraget eller lønindeholdelsesprocenten fastsættes med udgangspunkt i en tabel, der er baseret på skyldners årlige nettoindkomst (og som samtidig tager højde for, om skyldner har forsørgerpligt over for børn eller ej). Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog også, hvis skyldner indsender et budget, foretage en konkret vurdering af skyldners betalings-evne.

Med lovforslaget foreslås, at gældsposter først skal kunne overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, når de er inddrivelsesparate, dvs. at betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført. Før dette tidspunkt skal gældsposter efter lovforslaget ikke kunne overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Nogle skyldnere har gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden og har samtidig anden offentlig gæld til f.eks. en kommune. Hvis betalingsfristen for gælden til kommunen ikke er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure ikke er gennemført, er gælden i opkrævningsfasen og altså ikke klar til at blive inddrevet af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Efter de gældende regler skal en skyldner fra eksemplet ovenfor, hvor skyldneren ønsker, at restanceinddrivelsesmyndigheden ved fastsættelse af f.eks. en afdragsordning tage hensyn til skyldnerens samlede gæld – inkl. den ikke-inddrivelsesparate gæld – anmode kommunen om at oversende den gældspost, som ikke er inddrivelsesparat, til restanceinddrivelsesmyndigheden. Restanceinddrivelsesmyndigheden vil herefter lade denne gældspost indgå i en samlet afviklingsordning, der både omfatter gæld under opkrævning og gæld under inddrivelse.

Det medfører systemkompleksitet, at it-systemet skal håndtere ikke-inddrivelsesparate gældsposter. Derfor foreslås det at ophæve adgangen til at få oversendt ikke-inddrivelsesparat gæld til restanceinddrivelsesmyndigheden. Dette findes ikke retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, fordi skyldnerens allerede efter gældende regler kan indsende et budget til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på en konkret vurdering af betalingsevnen.

I budgettet kan skyldneren oplyse om ikke-inddrivelsesparat gæld, som restanceinddrivelsesmyndigheden herefter skal tage hensyn til ved betalingsevnevurderingen.